

# Nemt vērā praviešu balsi

## PREZIDENTS DĪTERS F. UHTDORFS

Augstākā Prezidija otrais padomnieks

**C**ik gan tas ir liels prieks un privilēģija būt par daļu no šīs vispasaules Baznīcas, kurā mūs māca un iedvesmo pravieši, gaišreģi un atklāsmju nesēji! Mēs, šīs Baznīcas locekļi, runājam daudzās valodās un nākam no dažādām kultūrām, tomēr saņemam tās pašas evaņģēlija svētības.

Šī patiešām ir vispasaules Baznīca, kuras locekļi ir izkaisīti šīs zemes dažādās tautās un kas visiem sludina Jēzus Kristus evaņģēlija vispasaules vēstījumu, neskatoties uz valodu, rasi vai etnisko izcelsmi. Mēs visi esam dzīvā un mīlošā Dieva, mūsu Debesu Tēva, garīgie bērni, kurš grib, lai mēs veiksmīgi atgrieztos pie Viņa.

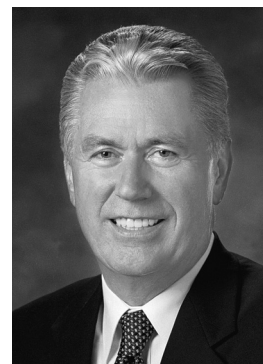
Savā laipnībā Viņš ir devis praviešus, lai tie mums mācītu mūžīgo patiesību un vadītu mūs, lai mēs dzīvotu atbilstoši Viņa evaņģēlijam. Šogad mēs atvadījāties no mīlotā pravieša, prezidenta Gordona B. Hinklija (1910–2008), kurš vadīja mūs daudzu gadu garumā, līdz Tās Kungs sauca viņu mājās. Tagad mēs virzāties uz priekšu jauna pravieša prezidenta, Tomasa S. Monsona, vadībā, kuru Tās Kungs ir aicināja, lai mūs vadītu. Savā lielajā mīlestībā pret mums, Tēvs mums

ir devis praviešus mūsdienās, lai tie mūs nepārtraukti vadītu, sākot ar brīdi, kad tika atjaunots šis dižais darbs, caur pravieti Džozefu Smitu 19. gadsimta sākumā. Mēs vienmēr glabāsim savās atmiņās pirmos svētos—gan viņu upurus, ciešanas un asaras, gan viņu drosmi, ticību un uzticību Tam Kungam, kad tie savā laikā arī sekoja Viņa pravietim.

Man nav priekšteču starp deviņpadsmitā gadsimta pionieriem. Taču, kopš pirmajām dienām, kopš es kļuvi par Baznīcas locekli, es jutu tuvu radniecību ar šiem pirmajiem pionieriem, kas šķērsoja līdzenumus. Viņi ir mani garīgie priekšteči, tāpat kā tie ir katra šīs Baznīcas locekļa garīgie priekšteči, neskatoties uz nacionalitāti, valodu vai kultūru. Viņi ne tikai nodibināja drošu apmešanās vietu Rietumos, bet arī ielika garīgos pamatus Dieva valstības celšanai visās pasaules tautās.

### Mēs visi esam pionieri

Tagad, kad atjaunotais Jēzus Kristus evaņģēlijs aptver visu pasauli, mēs visi esam pionieri savā ietekmes sfērā un apstākļos. Tie bija tie nemierīgie laiki Vācijā pēc Otrā Pasaules kara, kad mana ģimene pirmo reizi uzzināja par Pēdējo Dienu



Svēto Jēzus Kristus Baznīcu. Tajā laikā Baznīcas prezidents bija Džordžs Alberts Smits (1870–1951). Es biju tikai mazs bērns, kad divas reizes tikai septiņu gadu laikā mēs bijām zaudējuši visu mūsu iedzīvi. Mēs bijām bēgļi ar nenoteiktu nākotni. Tomēr šo septiņu gadu laikā mēs ieguvām daudz vairāk, nekā jebkad varētu nopirkt par jebkādu naudu. Mēs atradām dievišķu patvērumu—vietu, kur bijām pasargāti no izmisuma—atjaunoto Jēzus Kristus evaņģēliju un Viņa Baznīcu, kuru vada paties un dzīvs pravietis.

Šajā bērnības posmā es spēlējos bumbu sagrautajās mājās un izaugu ar pastāvīgām zaudētā kara sekām un apziņu par to, ka mana valsts bija par iemeslu daudzu tautu šausmīgām sāpēm šauslīgā Otrā Pasaules kara laikā.

Labās ziņas, ka Jēzus Kristus ir veicis pilnīgu Grēku Izpirkšanu cilvēces labā, atpestot visus no kapa un atalgojot katru atbilstoši viņa vai viņas darbiem, bija dziedinošais spēks, kas atgriezta manā dzīvē cerību un mieru.

Lai arī kādi izaicinājumi mums būtu dzīvē, mūsu nasta var kļūt vieglāka, ja ne tikai ticam Kristum, bet arī Viņa spējai un spēkam padarīt mūsu dzīvi neaptraipītu un sniegt mierinājumu. Mūsu dzīve tiek dziedināta, kad pieņemam Viņa mieru.

Prezidents Deivids O. Makejs (1873–1970) bija pravietis manos pusaudža gados. Šķita, ka pazīstu viņu personīgi. Es varēju just viņa mīlestību, laipnību un cieņu; viņš sniedza man pārliecību un drosmi manos jaunības gados. Lai arī es uzaugu Eiropā, tūkstošiem kilometru tālu projām, es jutu, ka viņš man uzticas un es negribēju viņu pievilt.

Vēl viens spēka avots bija vēstule, kuru apustulis Pāvils, kad viņš bija cietumā, uzrakstīja Timotejam, savam visuzticamākajam palīgam un draugam. Viņš rakstīja:

„Jo Dievs nav mums devis bailības garu, bet spēka, mīlestības un savaldības garu.

Tād nu nekaunies liecināt par mūsu Kungu”  
(2. Timotejam 1:7–8).

Šie vārdi no viena Jēzus Kristus senā apustuļa man bija ļoti nozīmīgi pēckara laikā, tāpat kā tie ir nozīmīgi tagad. Tomēr cik daudzi no mums ļauj bailēm vadīt mūsu dzīvi

šajā starptautiskās spriedzes, ekonomisko un politisko nenoteiktību un personīgo izaicinājumu laikā?

### **Konsekventā balss**

Dievs runā ar mums konsekventā balsī. Dievs izturas pret visu cilvēces ģimeni vienādi. Mēs varam būt lielā stabā vai mazā draudzē, mūsu dzīves vietas, klimats vai augu valsts var atšķirties, kultūras mantojums un valodas var atšķirties un mūsu ādas krāsas varētu būt pilnīgi atšķirīgas. Tomēr vispasaules atjaunotā evaņģēlija spēks un svētības ir pieejamas visiem, neskatoties uz kultūru, tautību, politisko sistēmu, tradīcijām, valodu, ekonomisko vidi vai izglītību.

Šodien mums atkal ir apustuļi, gaišreģi un atklāsmju nesēji, kas ir sargi sargtorņos, dievišķās, dziedinošās patiesības vēstneši. Dievs runā ar mums caur viņiem. Viņi ļoti labi saprot tos dažādos apstākļus, kādos mēs, Baznīcas locekļi, dzīvojam. Viņi ir šajā pasaulē, bet nav no šīs pasaules. Kad esam nonākuši grūtībās, viņi parāda mums ceļu un piedāvā palīdzību nevis ar pasaules gudrību, bet ar gudrību, kas nāk no mūžīgā avota.

Tikai pirms dažiem gadiem Augstākā Prezidija vēstījumā prezidents Tomass S. Monsons teica: „Mūsdienu problēmas mums parādās kā ļauni vēstneši. Ieskauti modernās dzīves sarežģītībās, mēs raugāmies Debesu virzienā pēc uzticamas virziena sajūtas, lai mēs varētu sastādīt un iet pa gudru un pareizu maršrutu. Viņš, kuru mēs saucam par Debesu Tēvu, neatstās mūsu patieso lūgumu neatbildētu.”<sup>1</sup>

Atkal uz zemes mums ir dzīvs pravietis, tieši prezidents Tomass S. Monsons. Viņš zina mūsu izaicinājumus un bailes. Viņam ir iedvesmotas atbildes. Nav jābaidās. Mēs varam gūt mieru savā sirdī un mieru savās mājās. Mēs katrs šajā pasaulē varam ietekmēt uz labiem darbiem, sekojot Dieva baušļiem un ļaujoties uz patiesu grēku nožēlošanu, Grēku Izpirkšanas spēku un piedošanas brīnumu.

Pravieši runā ar mums Tā Kunga Vārdā dievišķā skaidrībā. Kā to apstiprina Mormona Grāmata: „Jo Dievs Tās Kungs dod gaismu saprašanai; jo Viņš runā uz cilvēkiem viņu valodā pēc viņu saprašanas” (2. Nefija 31:3).

Mūsu atbildība ir ne tikai klausīties, bet arī rīkoties

atbilstoši Viņa vārdam, lai mums būtu tiesības uz atjaunotā evaņģēlija priekšrakstu un derību svētībām. Viņš teica: „Es, Tās Kungs, esmu saistīts, kad jūs darāt, ko Es saku, bet kad jūs nedarāt, ko Es saku, jums nav solījuma” (M&D 82:10).

Var būt reizes, kad mēs jūtamies satriekti, sāpināti vai uz mazdūšības robežas, cenšoties tik ļoti kļūt par pilnīgiem Baznīcas locekļiem. Esiet droši, Gileādā vēl ir zāles. Klausīsimies mūsdienu praviešos, kad tie cenšas mums palīdzēt koncentrēties uz to, kas ir galvenais Radītāja iecerē Viņa bērnu mūžīgajam liktenim. Tās Kungs mūs pazīst, Viņš mūs mīl, Viņš vēlas, lai mēs gūtu panākumus, un viņš mūs iedrošina sakot: „Un skatieties, lai tas viss tiktu darīts gudrībā un kārtībā, jo nav nepieciešams, lai cilvēks skrietu ātrāk, nekā tas spēj. [Bet] ir vajadzīgs, lai viņš būtu uzcītīgs” (Mosijas 4:27).

### **Sekojojot viņu padomam**

Vai mēs esam uzcītīgi, dzīvojot pēc Dieva baušļiem un neskrienot ātrāk nekā spējam? Vai arī mēs necenšamies tik daudz, cik vajadzētu? Vai mēs izmantojam gudri savu laiku, talantus un līdzekļus? Vai mēs koncentrējamies uz to, kam ir vislielākā nozīme? Vai mēs sekojam iedvesmotam praviešu padomam?

Viens piemērs tam, kas cilvēcei ir ļoti būtisks, ir savas ģimenes stiprināšana. Mācība par ģimenes mājvakaru mums tika dota 1915. gadā. Prezidents Makejs 1964. gadā vēlreiz atgādināja vecākiem par to, ka „nekādi citi panāku-

mi nespēj kompensēt neveiksmi mājās.”<sup>2</sup> 1995. gadā mūsdienu pravieši uzrunāja visu pasauli, lai stiprinātu ģimeni kā sabiedrības pamatvienību.<sup>3</sup> Un 1999. gadā Augstākais Prezidijs un Divpadsmit Apustuļu kvorums ar mīlestību paziņoja: „Mēs iesakām vecākiem un bērniem piešķirt augstāko prioritāti ģimenes lūgšanai, ģimenes mājvakariem, evaņģēlija studijām un apmācībai, kā arī vērtīgām ģimenes aktivitātēm. Lai arī cik cienīgas un piemērotas būtu citas vajadzības vai aktivitātes, tām nevajadzētu ļaut aizvītot dievišķīgi noteiktos pienākumus, kurus pienācīgi var veikt tikai vecāki un ģimenes.”<sup>4</sup>

Pazemībā un ticībā atjaunosim savu nodošanos un apņemšanos ar visu uzticību sekot praviešiem, gaišrēģiem un atklāsmju nesējiem. Klausīsimies un ļausim, lai tie, kuriem ir visas valstības atslēgas, sniedz norādījumus un apmāca mūs. Un, kad mēs klausīsimies un sekosim viņiem, tad lai mūsu sirds tiek izmainīta tā, ka tajā būtu stipra vēlēšanās darīt labu (skat. Almas 19:33). Tādējādi mēs būsime pionieri garīgā pamata celtniecībā, uz kura tiks dibināta Baznīca katrā pasaules daļā, lai Jēzus Kristus evaņģēlijs varētu kļūt par svētību katram Dieva bērnam un apvienotu un stiprinātu ģimenes.

### **ATSAUCES**

1. „Sailing Safely the Seas of Life”, *Liabona*, 1999. g. nov., 6–7.
2. Citāts no J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* (1924), 42; Conference Report, 1964. gada aprīlis, 5.
3. Skat. „Ģimene: Vēstījums pasaulei” *Liabona*, 2004. gada oktobris, 49.
4. “Letter from the First Presidency”, *Liabona*, 1999. gada decembris, 1.

## **IEROSINĀJUMI MĀJSKOLOTĀJIEM**

Pēc tam, kad lūgšanu pilni esat studējuši šo vēstījumu, dalieties tajā, izmantojot metodes, kas mudina piedalīties tos, kurus jūs mācāt.

Tālāk sniegti daži piemēri:

1. Pajautājiet bērniem, kas tiem būtu nepieciešams, ja viņi atrastos kādā tālā vietā, bet viņiem būtu jāatgriežas atpakaļ mājās. Pasakiet priekšā, kā karte un ceļvedis varētu palīdzēt. Paskaidrojiet, ka pravieši ir ceļveži, kurus Debesu Tēvs ir devis, lai tie palīdzētu mums atgriezties pie Viņa. Izlasiet kādu vēstījuma fragmentu, kurš uzsver šo domu.

2. Pastāstiet savas atmiņas par kādu vīru, kurš bija Baznīcas prezidents, kad jūs bijāt bērns vai pusaudzis. Pastāstiet, kā dzīvo praviešu mācības ir vadījušas jūs dzīves laikā.